

تاریکتر له شهوه زهنگ و خوښندنه ويك له مانگه شهودا ... حه يدهر عه بدولر هچمان

چهنډ كارځي پكېش ئېستانمايشى (تاريختر له شهوه زهنگ) دهره نهر
ئهرسلان دهرولشم بينى، كه له لايهن به ځو بهرايه تى شانې ههولځو
شانې سالار به بهرهم هاتبوو، له كeshو ههوايه كى باراناوى دا ، له
هځي به ځو بهرايه تى شانې نمايش كرا .

دلشاد مسته فا — ى نووسهر كاتې ئهو تېكسته ى ځي ناو ناوه (
تاريختر له شهوه زهنگ) ويستويه تى به كورته رسته يهك پټ بټت، تې
له ناو تېكسته كه كاراكتهر كى رووداوه كاني و پارچه يه كى زيندووى له
جهسته ى ئهو كېمه گايه ى مځووييه كى دوورو درېزه له تاريخيه كى نا
ئاسايى دا ده ژيت، له ههر گڼشه نيگايه كه وه، ئاو له رابووردووى ځت
و كېمه گاكه ت بده يته وه، ياخود چهنډ ئه وه ندهش له ئستاي ځت
بوانيت و بته وټ تروسكاييه كى دوورو نزيك لهو رابووردووه و له
ئستاي ځت تا بد زيته وه، بې هه ناسه دان و ځ به دهسته وه نهدان،
ئهو به هځمنى له نېو گهرووى تاركيه كاندا نقم ده بيت و نه گهر
زېر وره بهر ز نه بيت له ناو شهوه زهنگى ئهو تاريخيه يدا ون ده بيت و
هه موو شت له دهست دده يت، بې يه (پهرى) ده ټټ : ئهو تاريخيه چيه
خودايه !

نووسهر دوور له هېچ تهم و مځك، به زمان كى ساده و ټټ وانيڼ كى
رهوان و هځځ كى درامى سه قامگير، له گوتارو فله سه فه ى نمايشه كه ى
ځيدا ده يه وټ پټ بټت : ئاگات له ځت بټت من، تې، باوكمان ،
باپيرانمان ، ههر هه موومان، پارچه يه كين له مهينه تيه كاني ئهو
كېمه گاستهم ديده يه، كه هيواكاني له سهراب كى بې سنوور ده چټت،
سهرابك كه له قولا يى مځووييه كى دوورو درېزه وه سهرى هه ځاوه و
تا ئستاشى له گه ځ دابيت، ههر بهرده وامه، بې يه مملانې هزرى و
فله سه فيه كان له نېوان نه وه كڼ و نوكاندا له سهر چاره نووس و
ئاينده گهرمه، له نېوان ځ به دهسته وه دان و بې ئومځدى و له نېوان
ځ گرى و بهرده وام بوون و بې وا به ځ بوون ، نه وه يه كى نو ياخييه
له وه ى تېدا ده ژيت و ده بينى، نه وه ى كڼ له وه ى قوربانى دان له
پېناو ئازادى و مانه وه دا، به نه ريت كى بې ماوه يى گله غدر
لېكراوه كان ده زانې .

ئەوھ تا لە ئاکامدا کوھکە بە (خان) ی ئەوھێ کەن دەت: ھشتا ت
کەمت لە بەد فەییەکان بینوو، ئەوھ بزانی کە ئەم سەردەمە،
سەردەمی یەك رەنگی و یەك دەنگی نیە (مەبەستی لەو لێك ترازانی
نەو ماڵی کوردە) سەردەم سەردەمی جیاوازییە، سەردەمی ئەوھ یە لە
کەس نەچیت ..

بەلام (خان) بە سوو بوون لە سەر ئەو بیرو باوھەیی ھەڵگرتوو
دەت: ھەر کات رەحی شەشگەیی لە ئینساندا مرد، ئیتر خەشی دەمر،
کوردی ئەسێل دەبەت و ابەت، ھێچ دەخێك نشوستی توش نەکات، لەو پەیی
بە ئەمەلیدا چاوی لە تروسکاییەك بەت ..

ئەوھ تا لە ئاکامدا خان بە کوھکە دێت کە سەڵ بەتەوھو
وختێکی تر ھەبژرێ بە ژیانەو، ئەمەش بەو مانایە کە سەڵ بوون
خاڵتەکی کاتیەو ھاکا پەویستی سەڵ بوون نەما، سەر لە نو
دەگەنەو ژیانێکی تر لە زەمەنێکی تردا.

لە کەتاییدا (خان) بە دەم زام و برینی شەیی ناوخی یەکانەو
دەچێتە ژێر باڵی کوھکەو بەرەو یەك ئاراستەو (بە یەكەو)، کە
ئامانج تەیدا ھەموو ئەوھکان بە ھەموو زام و برین و ئازارو
مەینەتیەکانیانەو یەك رەگا ھەدەبژێرن و دەگەنەو نەو تابلەکە
..بەو ئومدەیی دواي زەمەنی سەر بوون، بە جارێکی دیکە بگەنەو
و سەرەتایێکی دیکە بە گەشتن بە ئامانجەکان دەست پێ بکەنەو،
ئەمە کورتەیی ئایدیایو فەلسەفەیی نمایشکەیی، کە ئەمە لیرەو
بەدواداچوونێکی بە دەکەین و لە ناوێشانەو دەست پێ دەکەین .

ناوێشان:

ناوێشان سەختترین کاری نووسینی تێکستە، چونکە تێککەای فەلسەفەو
ئامانجی نووسەر لەو دا کە دەبنەو، زۆر جاری وا ھەیە ناوێشانێکی
سەقەت بەرھەمێك لە بار دەچۆن، یان بەرھەمێکی کێچ و کا بە
ناوێشانێکی جوانەو دەبەتە مایەیی فریودانی بینەر و راکێشانیان
بەرەو ھەڵکەنی شانی.

من لە تێکستی (تاریکتر لە شەو زەنگ)دا ھەستم بە دوو خاڵی گرنگ
کرد:

یەكەمیان: ناوێشانەكە نەکووتە قالبێکی درامی سەرئێرێ راکێش، کە
پرسیارێکی زەھنی لای بینەر دروست بکات، بە شەو یەك ھێگری بینینی
ناوێرێکی ناوێشانەكە بەت، چونکە زۆر جار ناوێشانی تێکست،
سروشی ئەوھت پێ دەبەخشێت کە ناوێشان وەك کردنەوھێ دەرگای
نەنییەکان، بە داخراوھیی بەجێ دێت و بینەر تەمەزێکی کردنەوھێ
کێکی فەلسەفەیی نمایشکە بەت، بەلام لە نمایشی (تاریکتر لە شەو

ململانلی نوان ئەمیری برادۆست و شا عەباس دا، سەرەڤای قوربانی دانی بـ شوماری کوردو خـ راگری بەرامبەر بە لەشکرکـکی زەبەللاحی شا عەباس خـ راگر بوو، بەـام لە ئەنجامی خیانت و گرتنەوێ سەرچاوەی ئاوی قەـا داگیر کرا.

خانی لەپ زۆڤین لەو نمایشەدا دەگەڵتەو، بـ ئەوێ شوڤنی خـی لەو تابلەیدا بکاتەو، کە مەینەتیهکانی کورد بەرجەسته دەکات، لە نمایشەدا نوێنەرایەتی ئەوێ کـن دەکات و دەبـتە هـمایەک بـ خیانتکاری لە مـژوودا، کە ئەمـی کوردستانی بەبـینـ بە ئەوێ ئـستاکە دەـت: سەردەمەکەتان زـر ئـا ئوزو تاقەت پـوکـنەرە. ئیـحساس دەکەم ئـو ئەـستاتان لـ کردوین بە جەهەننەم .

خان — لەو کاتانە گەـاوەتەو، لە شەـی برا کوژیدا بریندار دەبـت و خوڤنی لـ دەچـت، جارکـکی دیکە برینە کـنە ساڤـژ نەبووەکە سەر هـەداتەو، بە دەم ئەو برینەو دەگەڵتەو ئەو شوڤنی لـی هاتبوو بەـام بە هیواو ئومـدکـکی تر بە ئایندە .

کوـهکە:

ئەو کاراکتەرە هیچ ناوـکی لـ نەراوە، چونکە کەس نایناسـ، بەـام رـژـ لە رـژان فیگەرکـکی نـو تابلـ بوو لای پەری نیگارکـش، لە ناوچارچیوێ تابلـکەدا دـتە دەرەو، بـ ئەوێ ئەویش چارەنووسی خـی لە ناو تابلـکەدا بدـزـتەو و گلهیی لە (پەری) دەکات کە ژیان کـپی دەکاتەو، ئەگەرنا ئەویش جیاوازی نیە لە گەـ ئەوانی ترو لە دنیا یەکی پـوچـی پـ لە ترس و نیگەرانیدا دەژیت، هەمیشە موغازەلە پەری دەکاو درـی بـ هـەدەبەستی، بـ ئەوێ لە خـی نزیک بکاتەو، بەـام چونکە (پەری) وەک خـی گوتهنی متمانە بە کەس نەماوە ، بـیە گوـی پـ ناداو پەراوـزی دەکات، بەـام لە کوـو هـاتـتە ناو تابلـکەو چ پەریو نەدییهکی بە پەرییهو هەیه ؟ ئەو پەری خـی وەـام دەداتەو دەـت: من پـشتر سیمای تـم لە سەر کـلی گـگـ بـینی، ویستم لـرە دووبارە کەمەو، ئەمەش ئەو دەگەیهـنـت مادام رەسمی لە سەر کـیلـکدا نەخشـندرابت ، رەنگە ئەو کوـه مردووییهکی گەنج ، یان شەهیدکـ بوو بـت ، کەچی لە کاتی زیندوو بوونەو دەگەـانەوێ خـیدا هەرگیز باس لە چـنیەتی مردنی خـی ناکات بەو گەنجایەتی و بەو ئاواتە جوانەمەرگانەیهو چـن چـتە ژـر گـ ؟ یان چی وای لە پەری کردوو ئەو رەسمی سەر کیلهکە سەرنجی راکـشـ ؟ بـیە بـنەر هەست دەکات ناسنامی ئەو کوـه بزرە و ئاشنا بە باگ راوندی ژیانی ئەو کاراکتەرە نیە..

کاراکتەرە نادیارەکان :

چه‌ند کاراکتره‌کی نادیار له پشت شان‌وه ههن، یه‌ک له‌وان کچه ده‌سته‌خوشک‌کی په‌ریه، که ناوه ناوه زه‌نگ ب‌په‌ری ل‌ده‌داو په‌ریش له هه‌سووک‌ه‌وته‌کانی ب‌زاره، چونکه شه‌وان تا به‌یانی به‌دهم مه‌ی خواردنه‌وه شه‌و ده‌باته‌سهر و ک‌شهی تایبه‌تی خ‌ی هه‌یه، ئه‌ویش له‌و کاراکتره‌ ب‌ناسنامانه‌یه که شو‌ن‌کی له‌جوگرافیای نمایشه‌که‌دا نیه و بینهر نایناس،

ده‌کرا نووسهر ئه‌و که‌سایه‌تیه‌ی ت‌ر تر کردایه، ته‌نها به‌و په‌یوه‌ندیه ته‌له‌فونیه ل‌کی دیکه‌ی له‌ناهه‌مواری که‌سانی وه‌ک ه‌ژا دروست کردایه.. که ئه‌وانیش پارچه‌یه‌ک بوون له‌نه‌هامه‌تیه ل‌ک گر‌ دراوی ئه‌و نیشتمانه

به‌گشتی کاراکتره‌کانی ئه‌و نمایشه ئه‌گه‌رچی له‌بیرکردنه‌وه‌دا جیاوازن و هه‌میشه له‌ململان‌یه‌کی به‌رده‌وام دان له‌سهر بیرو باوه‌و چاره‌نووس، به‌ام له‌ئامانج دا یه‌ک ئاراسته‌یان هه‌یه و هه‌موویان ده‌گه‌نه‌وه یه‌ک جه‌مسهر.

ده‌توانین ب‌پین زه‌مه‌نی رووداوه‌کان له‌ر‌گه‌ی کاراکتره‌کانه‌وه دیاری کراوه، ههر له‌زه‌مه‌نی خانی له‌پ‌ز‌ینه‌وه پ‌ش 400 سا‌ ز‌تر، تاوه‌کو ئ‌ستاکه، به‌ام زه‌مه‌نی ئ‌ستاکه‌ی له‌زه‌مه‌نه ب‌زه‌وه‌رو مه‌ترسی داره‌کان ده‌ست نیشان کردوه، که ت‌یدا گه‌نج و لاوه‌کانیش بوونه‌ته به‌ش‌ک له‌هه‌گری به‌رپرسیاریه‌تی ئه‌و مه‌ترسیه، به‌ه‌ی ق‌رخ کردنی ئه‌و گه‌نجان له‌ای حزبه‌کان ب‌شه‌ه‌په‌و دروشم هه‌گرتن و گولله‌گ‌انه‌وه، به‌مه‌ش نمایشه‌که وا له‌بینهر ده‌کات هیوای به‌نه‌وه‌ی نو‌ نه‌م‌ن‌ و ئاس‌ی ئاینده‌ی نیشتمان کز تر ببین‌، ب‌یه ئه‌و ب‌یه ره‌ش قه‌ترانیه‌ی به‌سهر سیمای ناوه‌ر‌کی نمایشه‌که‌دا ر‌ژ‌ندراوه، زیاد له‌پ‌ویسته‌و پانتایی تاریکیه‌که ئه‌وه‌نده ز‌تر ده‌کات که جار‌ به‌م زووانه ئوم‌دت به‌هه‌اتنی مانگه‌شه‌و‌کی تر نه‌م‌ن‌.

به‌گشتی فه‌لسه‌فه‌ی نمایشه‌که دابه‌شی چوار په‌رده بووه، له‌ههر لایه‌که‌وه ت‌ی ب‌وانی یه‌ک ره‌نگه، به‌هه‌مان ش‌وه یه‌ک ب‌ن و به‌رامی هه‌یه، ئه‌وه‌نده‌ش بابه‌ته‌که له‌وه‌زا داخراوه‌دا ده‌سو‌ته‌وه، وای ل‌ کردوه له‌خنکان نزیک ب‌ته‌وه، فشار‌کی ز‌ر له‌سهر سایک‌ل‌ژیته‌تی بینهر دروست ب‌ت.. ب‌یه ئه‌گه‌ر چه‌ند په‌نجه‌ره‌یه‌ک له‌هه‌یکه‌ل و رووداوه‌کانی نمایشه‌که بکرا‌بوایه‌وه، تینی ئه‌و فشاره به‌سهر بینهر‌دا که‌متر ده‌ب‌وه.

ده‌ره‌نان

ئه‌رسه‌لان ده‌رو‌ش‌خواه‌ن ستایل‌کی ج‌گیر نیه، هه‌میشه له‌هه‌ب‌ژاردنی

ستایل له گڼان دایه ، نهمه‌شيان گه‌ان که به دواى باشترو هر
تکستک جره ستایلکى پ‌ويسته .

ب‌ نهمجاره ستایلکى واقعى هه‌بزاردووه ، که پشت به دیالگ و
گڼان هه‌ده‌به‌ستت ، خ‌ نهمگر دهره‌نهر ههموو دهسه‌اته
هونه‌ریه‌کانى خ‌ى به گه‌ نه‌خا ، ب‌ ستاتیکای نمایشه‌کەى ، نه‌وه
ره‌نگه‌ بینه‌ر دووچارى س‌ بوون و خاوبوونه‌وه ده‌بات و ناتوانت به
ته‌نیا دایه‌لگ چ‌ژ له نمایش وهرگر ، چه‌ند نه‌وه‌نده‌ى دایه‌لگ‌که‌کان
به‌ه‌زو م‌سیقى و وروژ‌نهر بن ، ب‌یه دهره‌نهر پ‌ويستى به
بونیا‌تکى تری نمایشه‌ ، به دروست کردنى و‌نه‌و سین‌گرافیاو نه‌دای
نه‌کته‌ر . ب‌ نه‌وه‌ى ههموو نه‌و توخمانه‌ هر یه‌ک له‌وان شو‌ننى خ‌یان له
جوگرافیاى شان‌دا دیار ب‌ت و کاریگه‌رى ده‌روونى و هزرى خ‌یان به
ناخى لبینه‌ردا به ج‌ ب‌ن ، ب‌ نه‌وه‌ى نه‌و کاته‌ى نمایش ده‌بین‌ و
تا زه‌مه‌ن‌کى دوور تامو چ‌ژى نه‌و وروژاندنانه‌ هر بمین‌ . ههر
بینه‌ر‌کیش نه‌گر نه‌اره‌زووى نه‌وه‌ى کرد بزانت نه‌و نمایشه‌ى بینى
سه‌رکه‌وتوو بوو یان نا . با له‌وه‌وه‌ تاقى بکاته‌وه ، بزانت نه‌و
نمایشه‌ تا چه‌ند کاسى کردووه ، یان تا چه‌ن کاریگه‌ریه‌کانى له‌ سر
ده‌روونى ماوه ، هر کات هه‌ستى به‌وه‌ کرد ، له‌ گه‌ هاتنه‌ ده‌ره‌وه‌ى
له‌ ه‌نما ، نه‌وه‌ وه‌ک نه‌وه‌ وایه‌ نمایشه‌کەى هر نه‌بینى ب‌ .

هر کات دهره‌نهر نه‌یتوانى به‌و ههموو دهسه‌اته‌ى هه‌یه‌تى نه‌توان‌
بینه‌ر بوروژ‌ن‌ ، نه‌وه‌ پ‌ويسته‌هه‌‌و‌سته‌ بکات و به‌ دواى
هه‌کاره‌کاندا بگه‌ .

نه‌و پرسیاره‌ى گرنگه‌ بگوتر نه‌وه‌یه‌ ئایا دهره‌نهر توانى ت‌کسته‌که
ته‌واو بکات و رووى دووه‌میمان نشان بدات؟ یاخود توانى نه‌و
وروژاندنه‌ دروست بکات که پ‌ويست بوو؟ یاخود نه‌ تینوویه‌تى خودى
دهره‌نهر نه‌ بینه‌ریشى شکاند؟ وه‌‌امى راست له‌ ناخ و له‌زرى بینه‌ر
دایه‌ ، به‌‌ام منیش بینه‌رم و ده‌‌م : له‌ سین‌ گرافیا‌دا دهره‌نهر
ب‌شاییه‌کى ز‌رى دروست کرد ، هر له‌ دیمه‌نى یه‌که‌مدا که ژوورى نیگار
ک‌شانى که‌که‌وه‌ که بینیمان چه‌ند تاب‌ل‌یه‌کى پ‌وه‌هه‌‌واسرا بوو ،
چه‌ند که‌ره‌سته‌یه‌کى و‌نه‌ ک‌شانى وه‌ک ستاند و پال‌ت و سه‌ت‌ى ب‌یاخ و
م‌ز‌ک ده‌بیندرا ، له‌ باگ راوندی شان‌دا نه‌و تاب‌ل‌ زله‌ى ک‌مه‌‌ له‌
کاراکته‌ره‌کانى به‌ جوله‌ى وه‌ستاوه‌وه ت‌دا دیار بوو ، نه‌وه‌ ته‌واوى
دیمه‌نه‌که‌ فلات بوو ، رووناکى به‌ هیچ ش‌وه‌یه‌ک رووناکى په‌خش نه‌یتوانى
بوو به‌رجه‌سته‌ى دیمه‌نه‌کان بکات ، نه‌و رووناکیه‌ سووره‌ش که به
در‌ژایى شان‌ دووباره‌ ده‌ب‌وه‌ ، ه‌مای خ‌ى له‌ ده‌ست دابوو و هه‌ستت
به‌ بایه‌خى هیچ رووناکیه‌کى شان‌ى نه‌ده‌کرد . .
به‌ گشتى نمایشه‌که‌ له‌ سین‌گرافیا داچ‌‌اوبوو ، به‌ ه‌ى لاوازی

رووناکی و موزیک ، جگه له ئارایشته نه بێت ، بێ دروست کردنی ئارایشته کاراکتیرهکان له ناو تابلێکه نه بێت که ماندوو بوونی زۆری ماکی پێوه دیاربوو، به تایبتهت بێ رهسم کردنی تابلێکی کاراکتیره سێ بووهکان.

ئهو لایه نهی لاوازی سینێگرافیا وای کردبوو ریتمی نمایشه که خا و بێت ، تا له کۆتایی نمایشه که دا ریتمی خاوبوونهوه له دوا لهزه دا به تهواوهتی له سهڕ شانێ دا مردو ده ره هه نه ره چاره سه ره کی پێ نه بوو بێ بهرز کردنه وهی، تا له دوا چرکه دا ده ره هه نه ره نه یزانی چێن چاره سه ری دیمه نی کۆتایی بکات ، له ناو ئهو ریتمه خاوه دا په ری ئهو تابلێکه بهرز ده کاته وه که کۆشابه وی ، کۆتایی به نمایش دیچه ، ئه وهی نیشانه ی مردنی ریتم بوو له دوا لهزه ی نمایش ئه وه بوو بینه ره هه سته به کۆتایی هاتنی نمایش نه ده کرد .

له هه ندێ دیمه ندا ده ره هه نه ره هاوسه نگه فزه ی شانێ له نگ کردوو، له و کاته ی که خان و کو هه که به یه که وه له گفتو گو کردن دان ، له بری ئه وهی په ری سه رقایی دروست کردنی تابلێکه بێت له گۆشه ی لای راستی شانێ دا ده بیندرێت، به سێ دانیشته وه و هه یج جوله یه کی نه ، به مه پارچه یه که له جه سته ی شانێ ده مرێ که بینه ره سه رنجی له سه ره و ده ره هه نه ره نه یه توه انیه وه چاره سه ری بێ دانێ، له و حا له تانه دا نا کرێت ئه کته ره به ده ست به تایی له سه ر شانێ به مینه ته وه ، ئه گه ره ره لیشه نه بێت مادام له به رچاوی بینه ره ، ده بێت به زینه دوویه تی له سه ر شانێ بێت نه که به مردوویه تی، ئه وهی باسم کرد ته نیا نموونه یه که بوو بێ چه ند حا له ته کی تر به هه مان شه وه.

ئه کته ره:

ده ره هه نه ره سێ ئه کته ری له هاته وی هه بژاردوو بێ ره ره سه ره کییه کان له وانه : به هه مه ن حاجی — کو هه که ، ره زانه فه ره اد — په ری ، په شک شه یخ عه لی — خانی له پ زه یین .

به پێی توانسته ئهو ئه کته رانه ده بوا هاوسه نگه سینێگرافیا زه ره له وهی بینیمان بهرز تر بێت ، به نام توانسته ئه وان له سه ر شانێ دا توانسته کی دیاری کراوه هه ست به حا له ته کی جیاواز ناکه یت له ئه دای ئهو ئه کته رانه وه که :

به هه مه ن حاجی له رووی ئیلقاو ده نگه وه ئه کته ره کی نموونه یه ، به نام له و به ره مه ده هه سته به جێ ره که له گرژی ده کرد، و ئه ی ئه وهی به یه که ریتم مایه وه ، له سه ره تا وه تا کۆتایی نمایش، راسته به هه مه ن گه نه جێ کی تو هه و یاخی بوو بوو له و هه لو مه رجه سه خته ی ته یدا ده ژیا ، به نام ئهو یه که ده ققیه ی له ریتمی ده نگ و ریتمی جه سته نواندنه که ی

لاواز کرد بوو.

رڙانا فـرهـاد: ئهـكـتـهـر ڪي ئهـكـاـدـيـمـي خـاـوـن بـهـهـرـهـيـه، مـن لـه نـمـاـيـشـي
ديـكـهـدا بـيـنـيـوـمـه چـن تـوـانـسـتي ئـهـو ئـهـكـتـهـر قـرـمـخ ڪـراـوـه و سـوـود لـه
بـهـهـرـهـو تـوـانـسـتي وـهـر گـيـراـوـه، بـهـام لـه نـمـاـيـشـهـدا نـه تـوـانـدـرا وـزـهـي
رڙانه وهڪ پڻ ويست بته قنڊر ته وهه و ئه داي جوان تري پڻ ببه خشر ت .
پشڪ - جگه له جلو بهرگي براد ستي نه ب ت ، هيچ جوله يه ڪي سهرنج
راڪ شمان ل نه بيني، ڪه گوزارشت له تواناي ئه و بڪا وهڪ ئه ڪتـهـر.
زڙڪ له و گرفتانهي هاتبونه بهردهم ئه ڪتـهـر له و نـمـاـيـشـهـدا، بـهـشـي
زڙيان دهره نهر ل يان بهرپرسيار بوو، ئيتر به هر پاسا وڪ ب ت.
بينهر هه ستي به وه ده ڪرد ڪه جڙڪ له پهله پر زڙ له بهرهه هـنـاـنـي
نـمـاـيـشـهـڪـه ڪـراـبـت و هـشـتـا ڪـا تـي ڪـو ا نـدـني مـا بـو . .